

Η Προστασία όλων μας

/ [Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

Στη ζωή της Παναγίας μας, συναντούμε δύο μοναδικές υπερβάσεις. Σ' αυτές βλέπουμε να ξεπερνώνται οι νόμοι της φύσεως και να λειτουργούν οι έκτακτοι νόμοι του θαύματος. Γι' αυτό και εκστατικός ο ποιητής της Ακολουθίας της Μεταστάσεώς της γράφει: «Νενίκηνται της φύσεως οι όροι εν σοι, Παρθένε Άχραντε». Αυτές οι δύο υπερβάσεις αποτελούν και τα μεγαλεία της Παναγίας μας, αποτελούν τα παράδοξα με τα οποία στόλισε ο Θεάνθρωπος Υιός της την ταπεινή και πάναγνη Κόρη της Ναζαρέτ.

Την πρώτη, ταυτόχρονα τριπλή υπέρβασή της, τη συναντούμε στο Τόκο της. Στη σύλληψη και γέννηση του Μονογενούς της. Πολύ χαρακτηριστικά αναφέρεται στην ενάτη ωδή του Κανόνος της Γεννήσεως της Θεοτόκου:

**«Αλλότριον των μητέρων η παρθενία
και ξένον ταις παρθένοις η παιδοποιία·
επί σοι, Θεοτόκε, αμφότερα ωκονομήθη.**

Διο σε πάσαι αι φυλαί της γης

απαύστως μακαρίζομεν»

Μόνο στην Παναγία μας συναντάμε παρθενία και μητρότητα μαζί, αφού είναι ξένη προς τη φύση των μητέρων η παρθενία, όπως είναι ξένη και στη φύση των παρθένων η παιδοποιία. Η Παναγία μας είναι «Η προ Τόκου παρθένος και εν Τόκω Παρθένος και μετά Τόκον πάλιν ούσα Παρθένος. Να, η τριπλή υπέρβαση των νόμων της φύσεως στον Τόκο της Παναγίας μας. Μοναδικό φαινόμενο στην ιστορία: «Παρθένος τίκτει». Γέννησε παραμένουσα παρθένος η Θεοτόκος. Η σύλληψή του Χριστού μας δεν επηρέασε την παρθενία της, αφού «ευρέθη εν γαστρί έχουσα εκ Πνεύματος Αγίου» (Ματθ. α 18), δηλαδή βρέθηκε η Θεοτόκος έγκυος με τη δημιουργική επενέργεια του Αγίου Πνεύματος. Η παρθενία της παρέμεινε επίσης αθικτος και κατά την άφραστη κύηση του Χριστού καθώς και μετά τη γέννησή Του, όπου ψάλλουμε με στεντόρεια φωνή: «Η Παρθένος σήμερον τον υπερούσιον τίκτει».

Η δεύτερη υπέρβαση των φυσικών νόμων συναντάται στην Κοίμηση της Παναγίας μας. Εδώ έχουμε ταυτόχρονα Κοίμηση, Ανάσταση και Ανάληψη. Το άχραντο σώμα της Παναγίας μας, το σώμα που φιλοξένησε τον Υιό και Λόγο του Θεού, ένα σώμα, που έδωσε σάρκα στον άσαρκο Θεό, ένα σώμα που συνέδεσε άρρηκτα τη γη με τον ουρανό, που κατέβασε στη γη το Θεό, για να ανεβάσει την ανθρώπινη φύση στον ουρανό, αυτό το σώμα δεν ήταν δυνατό να έχει το ίδιο αποτέλεσμα που έχουν τα σώματα των άλλων ανθρώπων. Δεν επέτρεψε ο Θεάνθρωπος Υιός της να περάσει από το στάδιο της φθοράς, για να φθάσει στην κοινή ανάσταση, στην αφθαρσία. Έμεινε άφθαρτο και «Μετέστη προς την ζωήν».

Ο Χριστός μας σύμφωνα με τα Θεϊκά Του λόγια είναι «Η ανάστασις και η ζωή» (Ιω. ια 25) και προς την αιώνια ζωή είλκυσε και την Παναγία Μητέρα Του ξεπερνώντας την ανθρώπινη φύση. Άλλωστε στα χέρια Του παρέδωσε την άμωμη και παναγία ψυχή της. Αυτός τη μετέστησε, δηλαδή την ανέστησε και την ανέλαβε στη Βασιλεία Του. Οι υπέρτατες των ουρανών δυνάμεις, «αι ανώτεραι Ταξιαρχίαι» τη συνόδευσαν τιμητικά, αυτήν «την του αεννάου Φωτός Μητέρα». Οι πύλες του ουρανού άνοιξαν για να περάσει η «Παντάνασσα Θεόπαις, αυτή που έγινε η αιτία της σωτηρίας όλων των ανθρώπων. Και στον ουρανό κατέλαβε την πλέον τιμητική και δοξασμένη θέση, καθώς και ο ιερός Ψαλμωδός μας λέει: «Παρέστη η Βασίλισσα εκ Δεξιών Σου, εν ιματισμώ διαχρύσω περιβεβλημένη» (Ψαλμ. μδ 10).

Στην ενάτη ωδή του Κανόνος της Κοιμήσεως της Θεοτόκου, της οποίας προαναφέραμε τους πρώτους στίχους, συνοψίζονται και οι δύο υπερβάσεις της

φύσεως στο πρόσωπο της Θεοτόκου. Λέει αυτό:

« Νενίκηνται της φύσεως οι όροι

εν σοι, Παρθένε άχραντε·

παρθενεύει γαρ τόκος

και ζωήν προμνηστεύεται θάνατος.

Η μετά Τόκον παρθένος

και μετά θάνατον ζώσα,

σώζοις αεί,

Θεοτόκε,την κληρονομίαν σου»,

δηλαδή, Παρθένε άχραντε, νικήθηκαν στο πρόσωπό σου οι φυσικοί νόμοι, γι' αυτό, εσύ, που μετά τον τοκετό του παρένειμες παρθένος και μετά το θάνατό σου ζεις αιώνια ας σώζεις με τις πρεσβείες σου την κληρονομία σου, όλο το ανθρώπινο γένος μας.

Πώς όμως η Θεοτόκος μπορεί να σώζει με τις πρεσβείες της το γένος μας; Αγαπητοί μου, όπως υπάρχουν στα Μοναστήρια μας ακοίμητες κανδήλες, έτσι υπάρχει και στα διαμερίσματα του ουρανού η ακοίμητη κανδήλα της Θεοτόκου μας. Δεν κοιμάται· είναι ακοίμητη κανδήλα πρεσβειών προς το Μονογενή της. Μας το τονίζει άλλωστε και το Κοντάκιο της σημερινής εορτής: «Την εν πρεσβείαις ακοίμητον Θεοτόκον». Η Παναγία μας βρίσκεται πάντοτε σε κατάσταση ετοιμότητας. Περιμένει να μεταφέρει τις ικεσίες μας στον Υιό της και Θεό μας. Και οι πρεσβείες της αποτελούν την καλύτερη προστασία μας.

Η Παναγία μας είναι των Χριστιανών η προστάτις. Και τούτο γιατί όλοι μας αισθανόμαστε αδύνατοι. Προστασία ζητάει το κράτος από τις μεγάλες δυνάμεις, αλλά πολλές φορές γελιέται. Προστασία ζητάει η οικογένεια από το κράτος, αλλά πολλές φορές μάταια. Προστασία ζητούν οι πολίτες από τους νόμους, που όμως πολλές φορές μεροληπτούν. Προστασία ζητάει ο άνθρωπος από τους συνανθρώπους του, αλλά απογοητεύεται. Προστασία ζητάει αυτός επίσης από τα στοιχεία της φύσεως, που όμως ακολουθούν τον αιώνιο νόμο τους αμίληκτα.

Ποιος λοιπόν μπορεί να προστατεύσει όλους μας και μάλιστα με βεβαιότητα, με σιγουριά; Οξύ το πρόβλημα της προστασίας, αφού όλοι μας κατά καιρούς αισθανόμαστε απροστάτευτοι. Απροστάτευτοι εκτός των άλλων και στις

αρρώστιες μας, στους σεισμούς, στους κυκλώνες, στους κεραυνούς, στους πειρασμούς της ζωής. Κινδυνεύουμε σωματικά και πνευματικά. Μοιάζουμε σαν να βρισκόμαστε στην πρώτη γραμμή του μετώπου, όπου οι σφαίρες πέφτουν βροχή γύρω μας και εμείς παραμένουμε ακάλυπτοι. Θέλουμε κάλυψη, θέλουμε προστασία, θέλουμε σκέπη. Αυτή την κάλυψη μας την προσφέρει η Παναγία. Δίκαια λοιπόν ο υμνογράφος την ονομάζει «Προστασία των Χριστιανών ακαταίσχυντον».

Μας προστατεύει από τις θλίψεις, μας μετασχηματίζει τον πόνο σε χαρά, μας λυτρώνει από τους πειρασμούς, μας διασφαλίζει από τα αιώνια βάσανα. Το γνωρίζουμε αυτό εμείς οι Χριστιανοί, γι' αυτό και την παρακαλούμε να μας σώσει: «Αντιλαβού μου και ρύσαι των αιωνίων βασάνων» της λέμε. Μπορεί η Παναγία μας να μας λυτρώσει. Έχει τον τρόπο της να μας οδηγήσει στη μετάνοια, να μας βοηθήσει να ανεβούμε την κλίμακα των αρετών και να φθάσουμε στην απάθεια. Έχει τη δύναμη με τη μητρική της παρρησία να κατευνάσει την οργή του Υιού της και Θεού μας, ώστε να γίνει ίλεως και να υπερνικήσει το έλεός Του τη δίκαιη Κρίση Του.